

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A.A. SKUNDO**

2025 m. gruodžio d. Nr. S-2025/ (7-2025/148)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), narių Gvidos Ivanauskienės, Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės ir Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrino A.A. (toliau – Pareiškėja) 2025-09-26 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2025-09-25 sprendimo Nr. (21.222Mr) 500-1069 (toliau – skundžiamas sprendimas arba Sprendimas). Pareiškėja 2025-10-21 Komisijos posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu. Inspekcija raštu informavo Komisiją, kad jos atstovas Komisijos posėdyje nedalyvauja.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėja prašo Komisijos panaikinti skundžiamą sprendimą ir atleisti ją nuo 52,64 Eur nekilnojamojo turto mokesčio (toliau – NTM) delspinigių, apskaičiuotų už 2022–2024 m. mokestinius laikotarpius, mokėjimo.

Skunde Pareiškėja nurodė, jog nesutinka su Inspekcijos Sprendimu dėl trijų priežasčių: 1) Pareiškėja nebuvo tinkamai informuota apie neteisingus Nekilnojamojo turto mokesčio deklaracijų (toliau – Deklaracijos) duomenis; 2) Pareiškėjos pateiktų Deklaracijų klaidos nebuvo sąmoningos; 3) NTM delspinigių priskaičiavimas neatitinka teisingumo ir proporcingumo principų.

Dėl pirmojo argumento Pareiškėjos skunde nurodyta, jog nuo 2022 m. Pareiškėja negavo iš Inspekcijos jokių pranešimų dėl neteisingai nurodytų nekilnojamojo turto verčių ar sumų. Pareiškėjos teigimu, jei tokia informacija būtų pateikta laiku, ji būtų nedelsiant pakoregavusi Deklaracijas ir sumokėjusi reikiamus mokesčius, išvengdama NT mokesčio delspinigių.

Antruoju argumentu Pareiškėja pasisakė, jog Deklaracijas pildė atsakingai ir sąžiningai pagal turimą informaciją. Tik gavusi Inspekcijos nurodymą atlikti patikslinimus, Pareiškėja iš karto pakoregavo Deklaracijas ir sumokėjo visą mokėtiną sumą. Pareiškėjos vertinimu, tai įrodo, kad ji siekė tinkamai vykdyti savo pareigas.

Dėl trečiojo argumento Pareiškėja nurodė, kad 52,64 Eur NTM delspinigių suma susidarė ne dėl mokesčių vengimo, o dėl techninių ir informacijos stokos priežasčių, nepriklausiusių nuo Pareiškėjos valios. Pareiškėjos teigimu, tokiais atvejais Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo delspinigių.

Priešingos pozicijos laikosi Inspekcija, Sprendimu neatleidusi Pareiškėjos nuo 52,64 Eur NTM delspinigių sumos mokėjimo.

Sprendime nurodyta, jog pagal MAĮ 100 straipsnio 1 dalies nuostatas mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) delspinigių ar jų dalies, kai:

- tokia teisinė galimybė yra numatyta specialiajame mokesčių įstatyme;

- yra šio įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas, t. y.: 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais;

- kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą. Šis atleidimo pagrindas gali būti taikomas tik mokesčių mokėtojams – fiziniams asmenims.

Sprendime pažymėta, jog prašymas atleisti nuo delspinigių gali būti tenkinamas tik tada, jei yra nors viena aplinkybė, numatyta ir įtvirtinta pirmiau nurodytose teisės aktų normose. MAĮ nėra įtvirtinta galimybė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių mokėjimo kitu, negu šiame įstatyme nustatytu pagrindu.

Elektroninio deklaravimo sistemos duomenimis Pareiškėja pirmines Deklaracijas už 2022, 2023 ir 2024 m. mokestinius laikotarpius pateikė laiku, tačiau nustatyti Deklaracijų trūkumai ir aktualias (tinkamai užpildytas) Deklaracijas pateikė 2025-08-27, t. y. pavėluotai, dalį NTM už minėtus laikotarpius sumokėjo 2025-08-28, taip pat pavėluotai (Deklaracijos pateikimo ir NTM už 2022 m. sumokėjimo terminas – 2022-12-15, už 2023 m. terminas – 2023-12-15, už 2024 m. terminas – 2024-12-16¹). Dėl laiku tinkamai nedeklaruoto ir nesumokėto dalies NTM už 2022, 2023 ir 2024 m., už laikotarpį nuo 2022-12-16 iki 2025-08-28, Pareiškėjai pagrįstai apskaičiuota 52,64 Eur NTM delspinigių suma.

Sprendime nurodyta, jog remiantis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto bei 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, t. y. laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2011-03-28 nutartyje administracinėje byloje Nr. A556-364/2011 yra išaiškinęs, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti, t. y. įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių teisine galimybe.

Inspekcijos teigimu, analizuojant LVAT praktiką matyti, kad aptariamas atleidimo nuo delspinigių pagrindas iš esmės sietinas tik su tokiais nuo mokesčių mokėtojo valios nepriklausančiomis aplinkybėmis, kurios lemia, kad jis neturėjo galimybės deklaruoti, apskaičiuoti bei sumokėti mokesčių. Mokesčių mokėtojo kaltės nepaneigia tokios aplinkybės kaip neteisingas (klaidingas) mokesčių įstatymų supratimas, mokestinių prievolių neįvykdymas dėl mokėtojo kontrahentų sutartinių įsipareigojimų nevykdymo, netinkama

---

¹ Pagal Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymo 12 straipsnio 4 ir 8 dalis;

mokesčių administratoriaus vykdoma mokesčių mokėtojo veiklos kontrolė ir laiku nenustatytas daromas mokesčių įstatymo pažeidimas, mokesčio įstatymo pažeidimą tiesiogiai padaro mokesčių mokėtojo vardu veikiantis jo atstovas ir pan. Taigi, už tinkamą mokesčių sumokėjimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas, jis privalo žinoti (išsiaiškinti) savo su mokesčių mokėjimu susijusias pareigas, jas tinkamai vykdyti ir jis negali teisinti savo paties pareigų nevykdymo kitų asmenų nepakankamai atlikta jo veiklos kontrole².

Sprendime nurodyta, jog pagal MAĮ 40 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojo pareiga yra teisingai apskaičiuoti mokesčius ir laiku bei tiksliai įvykdyti mokesťines prievolės. Mokesčių mokėtojui laiku neįvykdžiusiam savo pagrindinės prievolės, atsiranda nauja prievolė – sumokėti už pradelstą laikotarpį atitinkamą sumą. MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 1 punkte numatyta, kad už nesumokėtą arba pavėluotai į biudžetą sumokėtą mokesčių mokėtojo deklaruotą mokesťį skaičiuojami delspinigiai. Delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai mokesťis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą (MAĮ 97 straipsnio 1 dalis). Delspinigiai, pradėti skaičiuoti MAĮ 97 straipsnyje nustatyta tvarka, skaičiuojami kiekvieną dieną ir baigiami skaičiuoti mokesčio sumokėjimo (sugrąžinimo) į biudžetą dieną (įskaitytinai) (MAĮ 98 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Inspekcija pažymėjo, kad vadovaujantis MAĮ 81 straipsnio 1 dalies nuostata, mokesčių mokėtojas privalo sumokėti mokesťį to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimojo teisės akto nustatytu terminu. Deklaracijos pildymas yra mokesčių mokėtojo prerogatyva ir mokesčių mokėtojo pateiktos Deklaracijos duomenys laikomi teisingais, kol nėra nustatyta kitaip. Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto mokesčio įstatymas (toliau – NTMĮ) nustato terminą, iki kada Deklaracija turi būti pateikta ir joje deklaruotas mokesťis turi būti sumokėtas. Nagrinėjamu atveju buvo nustatyti pirminių Deklaracijų už 2022, 2023 ir 2024 m. trūkumai ir aktualios (tinkamai užpildytos) Deklaracijos pateiktos pavėluotai, dalis deklaruoto NTM taip pat sumokėtas pavėluotai. NTM Delspinigiai Pareiškėjai apskaičiuoti nuo prievolės deklaruoti ir sumokėti deklaruotą NTM atsiradimo momento iki visiško NTM sumokėjimo. Prašymą atleisti nuo apskaičiuotų delspinigių mokėjimo Pareiškėja grindė aplinkybe, kad nuo 2022 m. iš Inspekcijos negavo jokio pranešimo dėl neteisingai Deklaracijose nurodytų nekilnojamojo turto sumų. Inspekcija pažymėjo, kad prieš teikdama Deklaracijas, kaip atsakinga ir rūpestinga mokesčių mokėtoja, Pareiškėja turėjo pareigą pasitikrinti savo turimo turto vertę ar galimus jos pasikeitimus, taip užtikrinant teisingų duomenų Deklaracijose pateikimą. Taip pat Pareiškėja negali teisinti savo pareigų netinkamo vykdymo mokesčių administratoriaus veiksmais – neva pavėluota Pareiškėjos pateiktų Deklaracijų kontrolė. Tai, kad mokesčių administratorius Deklaracijų trūkumus nustatė ne iš karto po jų pateikimo, nėra pagrindas pripažinti Pareiškėjos kaltės nebuvimą netinkamai užpildžius pirmines Deklaracijas. Inspekcija pažymėjo, kad mokesčių įstatymai (nagrinėjamu atveju NTMĮ), o ne mokesčių administratoriaus veiksmai (Deklaracijų trūkumų nustatymas ir pranešimų siuntimas), įtvirtina Pareiškėjos pareigą tinkamai deklaruoti ir laiku mokėti mokesčius. Remiantis MAĮ 40 straipsnio nuostatomis, už tinkamą mokesčių sumokėjimą ir apskaičiavimą pirmiausia yra atsakingas pats mokesčių mokėtojas.

Sprendime pažymėta, jog Pareiškėja prašyme nenurodė aplinkybių ir su prašymu nepateikė pagrįstų įrodymų, kuriais remiantis būtų galima teigti, kad ji nėra kalta dėl padarytų pažeidimų, t. y. dėl netinkamo pirminių Deklaracijų už 2022, 2023 ir 2024 m. užpildymo ir dalies NTM nesumokėjimo laiku, todėl Sprendime konstatuota, jog atleisti Pareiškėją nuo pagrįstai apskaičiuotų NTM delspinigių, pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, nėra pagrindo.

---

² 2012-09-19 aprobuotas LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimas; Administracinė jurisprudencija 23, p. 542-877;

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjos skundas tenkintinas. Pareiškėja atleistina nuo 52,64 Eur NTM delspinigių sumokėjimo.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilęs dėl Inspekcijos 2025-09-25 sprendimo Nr. (21.222Mr) 500-1069, kuriuo Pareiškėja neatleista nuo NTM delspinigių. Inspekcija neatleido Pareiškėjos nuo 52,64 Eur NTM delspinigių mokėjimo už laikotarpį nuo 2022-12-16 iki 2025-08-28, konstatavus, jog nenustatytos aplinkybės, sudarančios pagrindą Pareiškėją atleisti nuo ginčo delspinigių jos skunde nurodytu pagrindu, t. y., kai mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Šis atleidimo nuo delspinigių pagrindas nustatytas 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte (MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte).

Pareiškėja savo prašymą Komisijai iš esmės grindė ta pačia aplinkybe, kaip ir prašymą Inspekcijai, t. y., jog nėra kaltas dėl nustatytu laiku nepateiktų NTM deklaracijų už 2022, 2023 ir 2024 m. bei, atitinkamai, nesumokėto NTM už minėtus laikotarpius. Pareiškėjos teigimu, ji nebuvo tinkamai informuota apie neteisingus Deklaracijų duomenis, jos pateiktų Deklaracijų klaidos nebuvo sąmoningos, o pats NTM delspinigių apskaičiavimas Pareiškėjai neatitinka teisingumo ir proporcingumo principų. NTM delspinigių suma susidarė ne dėl mokesčių vengimo, o dėl techninių ir informacijos stokos priežasčių, nepriklausiusių nuo Pareiškėjos valios, todėl, Pareiškėjos nuomone, yra pagrindas atleisti ją MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu pagrindu. Komisijos 2025-10-21 posėdžio metu Pareiškėja nurodė, kad NTM Deklaracijų teikimo laikotarpiu deklaravo ir mokėjo pagal Valstybės įmonės Registrų centro duomenis. Pareiškėjo teigimu, Inspekcijos specialistai konsultacijų dėl NTM pažeidimo metu nurodė, kad NTM deklaravimo pažeidimai galėjo atsirasti dėl Pareiškėjos deklaracijose deklaruoto NTM objekto vertės pasikeitimo po nekilnojamojo turto masinio vertinimo. Komisijos posėdžio metu Pareiškėja nurodė, jog jos deklaruoto NTM objektas buvo pastatas, kuris pirminių Deklaracijų teikimo metu buvo nebaigtos statybos statuso. Pareiškėja neginčija jai apskaičiuoto NTM dydžio, tačiau nesutinka, kad ji yra kalta dėl padarytų pažeidimų, t. y. dėl netinkamo pirminių Deklaracijų už 2022, 2023 ir 2024 m. užpildymo ir dalies NTM nesumokėjimo laiku.

Inspekcija Sprendime nurodė, jog atleisti Pareiškėją nuo pagrįstai apskaičiuotų NTM delspinigių, pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, nėra pagrindo. Inspekcijos teigimu, prieš teikdama Deklaracijas, kaip atsakinga ir rūpestinga mokesčių mokėtoja, Pareiškėja turėjo pareigą pasitikrinti savo turimo turto vertę ar galimus jos pasikeitimus, taip užtikrinant teisingų duomenų Deklaracijose pateikimą. Taip pat Pareiškėja negalėjo teisinti savo pareigų netinkamo vykdymo mokesčių administratoriaus veiksmais – neva pavėluota Pareiškėjos pateiktų Deklaracijų kontrole.

Įvertinusi bylos medžiagą, Pareiškėjos skunde ir Inspekcijos ginčijamame sprendime nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, kad aplinkybių, numatytų MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje (MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje), nenustatyta, todėl šiuose MAĮ straipsniuose įtvirtintais pagrindais atleisti Pareiškėją nuo ginčo delspinigių mokėjimo nėra pagrindo. Tokių pagrindų bei sąlygų nenurodė ir Pareiškėja. Dėl Pareiškėjos argumentų, jog nėra kalta dėl laiku nesumokėto NTM, Komisija pritaria Inspekcijos pozicijai, kad įvykdyti mokestinę prievolę mokesčių mokėtojai privalo mokesčių įstatymų ar jų pagrindu priimto lydimos teisės akto nustatytu terminu ir tvarka. Inspekcija sprendime teisingai nurodė, kad pagal MAĮ 40 straipsnio 1 dalies ir 81 straipsnio 1 dalies nuostatas mokesčių mokėtojai patys privalo laiku ir tiksliai sumokėti mokestį to mokesčio įstatymo ar jo pagrindu priimto lydimos teisės akto nustatytu terminu, todėl pagrįstai neatleido Pareiškėjos nuo ginčo delspinigių mokėjimo jos skunde Inspekcijai ir skunde Komisijai nurodytu pagrindu.

Komisija pažymi, kad Sprendime Inspekcija nepasisakė dėl Pareiškėjos neatleidimo nuo delspinigių ir baudų mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu, nes ji Pareiškėja nurodė tik skunde Komisijai, tačiau Komisija, pasisakydama šiuo pagrindu, t. y., kad mokesčio įstatymas buvo pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių ji nenumatė ir negalėjo numatyti, atkreipia dėmesį, kad pagal LVAT suformuotą praktiką „šis atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti“ (LVAT 2005-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-15-141/2005, 2011 04 07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-753/2011 ir kt.). Komisijos vertinimu, Pareiškėjos skunde nurodytos aplinkybės neatitinka šių LVAT praktikoje įvardintų aplinkybių pobūdžio, todėl nėra pagrindo atleisti Pareiškėjos nuo ginčo delspinigių mokėjimo jos skunde Komisijai nurodytu MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu.

Nagrinėjamo atvejo kontekste iš byloje esančios medžiagos Komisija sprendžia, jog yra pagrindas atleisti Pareiškėją NTM delspinigių mokėjimo, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais. MAĮ 100 straipsnis yra speciali norma, skirta spręsti atleidimo nuo delspinigių klausimą, todėl ji negali būti supriešinama su MAĮ 8 straipsnio nuostatomis dėl bendrųjų (teisingumo, visuotinio privalomumo) principų taikymo mokestiniuose santykiuose. Tam, kad būtų užtikrinamas mokesčių mokėjimas į valstybės biudžetą, yra itin svarbus paties mokesčių administratoriaus vaidmuo, nes MAĮ 8 straipsnyje įtvirtinta teisingumo ir visuotinio privalomumo principo nuostata įpareigoja mokesčių administratorių užtikrinti efektyvų mokesčių administravimą vadovaujantis teisingumu ir protingumu pagrįstais kriterijais. Šiuo atveju siekti teisingumo reiškia siekti protingos skirtingų interesų pusiausvyros, atsižvelgiant į abiejų šalių interesus bei pareigas (mokesčių mokėtojo prievolę teisingai mokėti ir deklaruoti mokesčius ir mokesčių administratoriaus pareigą skatinti savanorišką mokesčių mokėjimą). Protingumo kriterijus reikalauja, kad mokesčių administratorius elgtųsi atidžiai, teisingai ir sąžiningai, taikydamas sankcijas už mokesčių įstatymų pažeidimus, atsižvelgtų į sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes.

Komisija pažymi, kad LVAT, nagrinėdamas mokesčių mokėtojų atleidimo nuo delspinigių pagrindus, vadovaujasi ne tik MAĮ įtvirtintais atleidimo nuo delspinigių pagrindais, bet ir laikosi pozicijos, kad sprendžiant mokesčių mokėtojų atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių klausimus, turi būti vadovujamasi teisingumo ir protingumo kriterijais bei atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo suformuotą doktriną dėl skiriamų sankcijų už įstatymų pažeidimus (LVAT 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2011-09-08 nutartis adm. byloje Nr. A-575-2144/2011). Reikšminga aplinkybė, sprendžiant atleidimo nuo ekonominių sankcijų (baudų, delspinigių) klausimą, LVAT pripažįstamas ir paties mokesčių mokėtojo elgesys (LVAT 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2544/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014).

Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad nekilnojamojo turto mokestinė vertė, kuri yra nurodoma NTM deklaracijoje, nustatoma pagal vėliausius Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka patvirtintus nekilnojamojo turto masinio vertinimo dokumentus, o Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto įstatymo (toliau – NTĮ) išvardintam turtui mokestinė vertė nustatoma ne anksčiau kaip prieš 5 metus (NTĮ 8 straipsnio 1 dalies 1-2 punktai). Šios bylos kontekste aktualu tai, jog nekilnojamojo turto masinis vertinimas buvo iš naujo atliktas 2021 m. sausio 1 dienai, todėl mokesčių mokėtojų valdoma turto vertė Valstybės įmonės

Registru centro buvo perskaičiuota. Atitinkamai, jeigu valdoma turto vertė nebuvo apmokestinta iki 2020 metų, tai atlikus masinį vertinimą, mokesčių mokėtojams nuo 2021 metų galėjo atsirasti prievolė apskaičiuoti NTM.

Elektroninio deklaratavimo sistemos duomenimis Pareiškėja pirmines Deklaracijas už 2022, 2023 ir 2024 m. mokestinius laikotarpius pateikė laiku, tačiau mokesčių administratoriui informavus apie Deklaracijų trūkumus, aktualias (tinkamai užpildytas) Deklaracijas pateikė 2025-08-27, t. y. pavėluotai, dalį NTM už minėtus laikotarpius sumokėjo 2025-08-28, taip pat pavėluotai. Pareiškėjos teigimu, ji Deklaracijas patikslino ir NTM sumokėjo kaip įmanoma greičiau – kitą dieną po Inspekcijos pranešimo dėl būtinybės patikslinti Deklaracijų duomenis.

Komisijos nuomone, valstybei atlikus masinį vertinimą, Pareiškėja galėjo sąžiningai klysti ir nežinoti apie jos turto vertės pasikeitimą, todėl tokiais atvejais ypač svarbus mokesčio administratoriaus vaidmuo. Pagal viešai prieinamą Inspekcijos skelbiamą informaciją, mokesčių administratorius, siekdamas užtikrinti mokestinių prievolių vykdymą, nuolat siunčia su prievolių vykdymu susijusius priminimus gyventojams, todėl mokesčių mokėtojai gali tikėtis, kad bus informuojami apie klaidas, ypač tokias, kurių nustatymui pakanka sulyginti asmens deklaracijos duomenis su trečiųjų šaltinių duomenimis. Toks informavimas ypač svarbus gyventojams, kurie paprastai neturi specialių mokestinių žinių. Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius, disponuodamas NTM administravimui reikalingais duomenimis, įskaitant duomenis apie mokestinės vertės pasikeitimą, galėjo anksčiau informuoti gyventojus apie praėjusių trijų mokestinių laikotarpių NTM deklaracijose nurodytas mokestinės vertės netikslumus, taip padėdamas teisingai įvykdyti prievoles.

Komisijos vertinimu, pagal bylos aplinkybes, Pareiškėja, siekdama užtikrinti mokestinių prievolių vykdymą, veikė kaip galima atsakingiau. Sužinojusi apie NTM prievoles egzistavimą, nedelsiant šią klaidą ištaisė bei prievolę įvykdė. Bylos aplinkybės ir mokesčių mokėtojos paaiškinimai dėl situacijos mokestiniu aspektu leidžia daryti išvadą, kad Pareiškėja sąžiningai klydo – ji nežinojo apie pateiktų Deklaracijų netikslumus, ji nežinojo, kad pasikeitė apmokestinamojo turto vertė Pripažinus sąžiningą klydimą. Pareiškėjos veiksmų seka, siekiant teisingai sumokėti mokesťį ir sąžiningas mokėtojos elgesys – savanoriškas operatyvus pasitaisymas ir mokesčio sumokėjimas, Komisijos nuomone, leidžia vertinti situaciją palankiai mokesčio mokėtojos atžvilgiu, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais. Komisijos vertinimu, konkrečiu atveju didesnis poveikis, skatinant savanorišką mokesčių mokėjimą ir prevenciškai veikiant ateities elgesį, pasiekiamas atleidžiant nuo finansinių poveikio priemonių (delspinigių sumokėjimo), ypač atsižvelgiant į mokestinio pažeidimo sudėtį. Atsižvelgusi į aptartas nuostatas, Komisija, vadovaudamasi MAĮ 8 straipsnyje įtvirtintais protingumo ir teisingumo kriterijais, atleidžia Pareiškėją nuo 52,64 Eur NTM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2025-09-25 sprendimą Nr. (21.222Mr) 500-1069 ir atleisti A.A. nuo 52,64 Eur nekilnojamojo turto mokesčio delspinigių.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose

(Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, sprenddami mokesčių ginčą (arba mokesčio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė